U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **A. Y.**, zast. Mgr. Michalem Solichem, advokátem, se sídlem Československé armády 556/27, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2012, č. j. 32 Az 3/2012 - 49,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Michalu Solichovi **s e p ř i z n á v á** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v částce 4114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 12. 2011, č. j. OAM-74/ZA-ZA06-ZA09-2011 nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobkyně bránila žalobou ze dne 19. 1. 2012, ve které navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3] Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 20. 12. 2012, č. j. 32 Az 3/2012 - 49, žalobu zamítl, rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a rozhodl o odměně soudem ustanoveného zástupce žalobkyně.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala kasační stížnost datovanou 12. 2. 2013, ve které navrhla, aby byl napadený rozsudek krajského soudu zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Uvedla, že si nemůže hradit tyto služby sama, nemá k tomu dostatečné finanční prostředky. Přitom v tomto řízení je zastoupení advokátem povinné i nutné k účinné ochraně jejích práv. Současně navrhla, aby jí byl ustanoven jiný než dosavadní advokát Mgr. Michal Solich, neboť jí v řízení o žalobě informoval o rozsudku pozdě, ani jejím jménem nepodal kasační stížnost.

[5] Zástupce stěžovatelky podáním ze dne 6. 3. 2013 kasační stížnost doplnil.

[6] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny zákonné podmínky řízení o kasační stížnosti, avšak dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.“* Toto ustanovení je přitom podle § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně aplikovat i na řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 42 odst. 1 věta první s. ř. s. *„soud doručuje písemnosti do datové schránky, není- li možné doručit písemnost tímto způsobem, doručuje ji soud soudním doručovatelem, prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence nebo prostřednictvím veřejné datové sítě.“* Podle § 42 odst. 2 věta první s. ř. s. pak platí, že *„má- li účastník nebo osoba zúčastněná na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci.“*

[9] Podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. *„kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.“* Podle poslední věty téhož ustanovení *„zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“* Podle odst. 4 téhož ustanovení *„se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.“*

[10] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. *„lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“* Podle § 40 odst. 2 věty první s. ř. s. *„lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.“* Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. *„lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.“*

[11] Z obsahu spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2012 byl doručen právnímu zástupci stěžovatelky do datové schránky dne 17. 1. 2013.

[12] Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o opravných prostředcích včetně lhůty k podání kasační stížnosti, když se v něm uvádí, že *„proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“*

[13] Napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen prostřednictvím jejího právního zástupce ve čtvrtek 17. 1. 2013. Zákonná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti proto marně uplynula ve čtvrtek 31. 1. 2013. K jejímu zachování by tedy bylo třeba, aby kasační stížnost byla stěžovatelkou nejpozději dne 31. 1. 2013 předána soudu nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z razítka podatelny Nejvyššího správního soudu, vyznačeného na kasační stížnosti, však vyplývá, že tato byla soudu doručena poštou teprve dne 13. 2. 2013, přičemž z poštovního razítka na obálce zásilky plyne, že podána na poště byla dne 12. 2. 2013 tedy takřka 2 týdny po marném uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání.

[14] Vzhledem ke shora citovaným ustanovením zákona Nejvyšší správní soud dodává, že na uvedeném závěru nemohlo nic změnit ani tvrzení stěžovatelky, že jí právní zástupce informoval o rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové pozdě.

[15] Na základě výše uvedených důvodů dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky byla ve smyslu § 106 odst. 2 s. ř. s. podána opožděně, přičemž zmeškání lhůty nelze podle poslední věty téhož ustanovení prominout. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[16] K návrhu stěžovatelky na ustanovení (jiného) zástupce pro řízení o kasační stížnosti soud uvádí následující. Ze spisu Krajského soudu v Hradci Králové vyplývá, že stěžovatelce byl usnesením ze dne 25. 1. 2012, č. j. 32 Az 3/2012 – 13, ustanoven zástupcem pro řízení ve věci soudního přezkumu rozhodnutí správního orgánu advokát Mgr. Michal Solich. Přitom podle § 35 odst. 8 poslední věta zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že *„zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.“*

[17] Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla podána opožděně a tento nedostatek nemůže být nijak napraven, shledal Nejvyšší správní soud nadbytečným zabývat se návrhem stěžovatelky na zproštění advokáta Mgr. Michala Solicha zastupování stěžovatelky a ustanovení případného jiného zástupce. Okolnosti uvedené stěžovatelkou, tj. že ustanovený zástupce nepodal kasační stížnost včas a o rozsudku krajského soudu ji informoval opožděně, ani to, zda se tak případně stalo zaviněním ustanoveného advokáta, soud nemohl nijak ověřit. Pokud by tomu tak ovšem bylo, zakládalo by takové jednání

advokáta zřejmě jeho kárnou odpovědnost ve smyslu zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, kterou by stěžovatelka mohla uplatnit formou stížnosti u České advokátní komory.

[18] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem III. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[19] Stěžovatelce byl pro toto řízení před soudem ustanoven soudem zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8, § 120 s. ř. s.). Výše odměny advokáta byla stanovena podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů, a to za jeden úkon právní služby spočívající v doplnění kasační stížnosti ze dne 8. 3. 2013, a za jeden s tím související režijní paušál, tedy ve výši 3100 Kč a 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d), § 13 odst. 3 citované vyhlášky], celkem 3400 Kč. Ustanovenému advokátovi se tedy přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 3400 Kč. Jelikož advokát soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se odměna za zastupování o tuto daň. Částka daně pak činí 21%, tedy 714 Kč. Celkem tedy odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů včetně daně činí 4114 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatelky vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu